

Příloha č. 1 Způsob hodnocení školních vzdělávacích programů Českou školní inspekcí

Charakteristika systému hodnocení

Při hodnocení souladu školních vzdělávacích programů je využíván soubor kritérií a ukazatelů, který indikuje naplněnost povinné struktury školního vzdělávacího programu a dodržení zásad při jeho zpracování.

Základní metody hodnocení školních vzdělávacích programů

Údaje pro hodnocení školních vzdělávacích programů získává inspekční tým z následujících zdrojů a využívá uvedené metody při jejich zjišťování:

- srovnávací (komparativní) analýza školního vzdělávacího programu s příslušným rámcovým vzdělávacím programem;
- srovnávací analýza inspekčních zjištění členů inspekčního týmu;
- srovnávací analýza hodnocení školního vzdělávacího programu ředitelů škol (koordinátorů);
- rozbor dokumentace škol;
- prohlídky prostor a materiálního vybavení škol;
- přímé pozorování teoretického i praktického vyučování, příp. průběhu odborné praxe (inspekční hospitace a předmětové hospitace);
- standardizované rozhovory s ředitelkami/řediteli škol, učitelkami/učiteli a s dalšími pedagogickými pracovníky (ankety, dotazníky);
- případné kontakty se zřizovateli škol a školskými radami.

Analyticky zhodnocené informace jsou uvedeny v souladu se školským zákonem v inspekčních zprávách a v protokolech z kontrol, na celostátní úrovni v tematických zprávách. Souhrnné poznatky jsou členěny podle stupňů vzdělávání a podle tematických zaměření dalších úkolů inspekce stanovených školským zákonem.

V analytické činnosti jsou využívány zpracovávané analytické studie strategických materiálů a veřejných výstupů škol podle školského zákona, např. Dlouhodobých záměrů rozvoje vzdělávání a vzdělávací soustavy České republiky se zaměřením na priority rozvoje a ukazatele pokroku. Inspekce vychází i z výročních zpráv krajů a škol a z priorit Dlouhodobých záměrů rozvoje vzdělávání a vzdělávací soustavy krajů. Dále jsou využívány zdroje informací partnerských organizací – Ústavu pro informace ve vzdělávání, Výzkumného ústavu pedagogického, Národního ústavu odborného vzdělávání a dalších ústavů, institucí a asociací působících ve vzdělávacím systému.

Zásady měření a hodnocení

Souhrnné hodnocení školního vzdělávacího programu vychází z hodnocení jednotlivých logicky provázaných kritérií (případně subkritérií). Pro zlepšení komunikace a prezentace inspekčních výsledků je využívána sada indikátorů. Vybrané indikátory kvantifikují informace přesněji než jiný způsob záznamu. Tak se kvantitativně hodnotí trendy, cíle školské politiky a dosažený pokrok. Vycházejí ze široké databáze primárních dat, která se také získávají monitorováním a následně jsou ověřována dalšími kroky.